

כיצד מוכיחין?

עלון מס' 108

פרשת בלק תשפ"ה

"כך גם מה שעשה אביך שנטש את הישיבה", הפטיר רבי אליעזר יהודה, "הוא עשה זאת רק משום שהיה סבור כי כך הוא רצון ה'. אמנם אני מבין אחרת ממנו, אבל אין לי ספק כי הוא עשה זאת מתוך יראת שמים, ולכן אני מעריך אותו".

עוד ציין לי בנו של רבי מנחם, כי על אף שאביו עזב את הישיבה עם ביקורת מסויימת על התנהלותה, המשיך רבי אליעזר יהודה לשלוח לו משכורת מידי חודש בחודשו, באמצעות גיסו הגאון הצדיק רבי **דב סוקולובסקי** זצ"ל, ראש ישיבת 'תורה ויראה', כדי שלא תמוט רגלו ויוכל להמשיך לשקוד על תלמודו הלאה מאין מפריע. כי ידע שנהג כפי שנהג מטהרת נפש ויראת שמים, ולכן הוא ראוי לכל הערכה!

בנו של רבי מנחם סיפר לי עוד, כי למרות שאביו היה סוער במזג רוחו, וחרד מכל סטיה מהקו שקיבל מרבותיו, חרד עוד יותר לכבודם של גדולי ישראל האחרים, ונזהר מכל סרך של זלזול בהם.

ממשיך הרב אליעזר טורק שליט"א: אני עצמי הייתי נוכח פעם, כאשר נכנס רבי מנחם בליל שבת קודש להתפלל בבית כנסת מסויים בירושלים, שם קבע את מקום תפילתו, ובו התפללו עוד רבים מחבריו בהשקפה. לפתע ראה מאן דהו מרהיב עוז לחלק כתבי פלסתר, מלאי זלזול וליצנות כנגד אחד מגדולי הדור. הוא שאג עליו כארי, שאגותיו האיומות הרעידו את כל הנוכחים: "עוד פעם אחת שזה יקרה, אני אדאג לסגור את בית הכנסת על מנעול וברית!" - אמר בנחרצות.

חבריו היו בטוחים כי הוא שותף מוחלט איתם לדרך, אך נוכחו לראות כי הוא איתם בדעה אחת רק כאשר אין הפעולות גובלות בזלזול כנגד גדולי הדור.

כותב הרב אליעזר טורק בספרו אוצרותיהם אמלא: בשנותיה הראשונות של ישיבת מיר בארץ הקודש, הגיע באחד הימים נשיא המדינה לבקר בהיכל הישיבה. ביקור זה היה אמור להועיל לישיבה מבחינה כלכלית, ולשמש כמנוף להתפתחותה ושגשוגה. לכן ניאות ראש הישיבה, מרן הגאון רבי **אליעזר יהודה פינקל** זצ"ל, לקבלו בגינוני כבוד כפי שמתאים ומקובל להעניק לאישי ציבור ועסקנים.

סערה גדולה פרצה בעקבות הביקור. אחדים מבני הישיבה - בעיקר אלו שנמנו על בני הישוב הישן, אשר חרטו על דגלם את שיטת ההתבדלות המוחלטת - התקוממו נוראות, ובעקבות כך היו כמה אברכים ובחורים שעזבו את הישיבה בהפגנתיות. אחד מהם היה הרב הצדיק רבי **מנחם הכהן פישר** זצ"ל.

סיפר לי אחד מבניו של רבי מנחם, כי כשהיה עדיין ילד צעיר, כמה חודשים לאחר שנטש אביו את הישיבה, הוא הסתובב בבנין ישיבת מיר, ורבי אליעזר יהודה פגש בו ושאלו: "לך קוראים פישר? אתה בנו של רבי מנחם?", הילד השיב בחיוב לשתי השאלות, ורבי אליעזר יהודה הגיב ואמר: "אביך הוא ירא שמים גדול!"

הילד השתומם מהדיבורים החיוביים שדיבר על אביו, ושאל את רבי אליעזר יהודה: "כיצד ראש הישיבה אומר כן? הרי אבי עזב את הישיבה לא מכבר, עם נימה של ביקורת כביכול על הנהגת הישיבה?"

רבי אליעזר יהודה השיב בפליאה: "מה השייכות. מסתמא אתה יודע כי אצלי מסתובבים הרבה בני תורה ותלמידי-חכמים, ולא כולם רואים איתי עין בעין כל דבר וענין. למרות כן אני מכבד ומוקיר את כולם, את כל הסוגים והמינים. כל מי שעמל ויגע בתורה ומחדש חידושים ובא להשמיע אותם באוזני, אני משתדל לתמוך בו כלכלית".

להמשך קיומו של העלון, למי שמכיר בערכו וחשיבותו, מתקבלות תרומות לע"נ, או לשמחות וכדו'

לתרומות/הנצחות, או לקבלת העלון באימייל, וכן לתגובות: blu.israel@gmail.com

זכות וטהרת לבנו של הרבי מסאטמאר

כך היה גם כאשר ביקר בארצות הברית, הגאון החסיד רבי **יעקב העניך סֶנְקֵיץ'** זצ"ל, ראש ישיבת 'שפת אמת' גור, לצורך מגבית שקיים לטובת ישיבתו. הוא נכנס אל הרבי מסאטמאר רק על מנת להתברך, וכלל לא העלה על דעתו לבקש מהרבי לתמוך כספית במגבית. אך טרם עזב את החדר הוציא הרבי מכיסו תרומה הגונה, מסר לראש הישיבה, ואמר: "זה עבור ישיבת גור".

לגבאי שתמה על כך, השיב הרבי: "וכי מה לומדים שם ב'שפת אמת' מתמטיקה? פוליטיקה? לומדים שם תורה וגמרא, ומדוע לא לתמוך בהם"!!

כאשר הגיע הרבי לביקור בארץ הקודש, כמדומה בשנת תשכ"ה, נכנס **אבי מורי** רבי משה טורק צוק"ל, לבקר באכסנייתו, והרבי קיבלו במאור פנים ובחום.

הרבי שאל את אבא: "מה מעשיו?", ואבא השיב: "מחנך". התעניין הרבי: "היכן?", ואבא נמנע מלהשיב. הרבי בפקחותו הרבה, הבין כי הסיבה שאבא לא משיב לו, כיון שהוא עובד במוסדות 'החינוך העצמאי', אשר כידוע הרבי לא היה מרוצה ממשגרת זו, בגלל שנטלה תקציבים מהמדינה, ומיד אמר: "מדוע אתם מתביישים במקום עבודתכם? הרי אני באופן אישי יכול לקחת אחריות להקים מוסדות על טהרת הקודש בירושלים ובבני-ברק, אבל המוסדות היכן שאתם עובדים - לוקחים אחריות על כל ערי הפיתוח - מדן ועד באר שבע... ודאי יש להם הרבה זכויות!"

הרבי הוציא מכיסו סכום כסף מכובד, והעביר לאבא כדי למסור להנהלה.

למדים אנו, כי למרות שהיה הרבי מסאטמאר בוער כאש לכבוד שמים בכל מאודו, כאשר פנו אליו אנשים בבקשה שיסייע להם בענייני צדקה חסד, הניח את השקפתו בצד ופעל עם רגש יהודי חם שפעם בו, מבלי לבדוק בציציותיו של במבקש, לאיזה חוג הוא משתייך ובאיזו השקפה הוא דוגל.

הגאון הצדיק רבי **חיים ברים** זצ"ל סיפר, כי בצעירותו סמוך לנישואיו, כאשר גר בשכונת 'בית ישראל' הירושלמית, התאכסן שם בשכונה במשך תקופה ממושכת הרבי הגאון הקדוש **בעל ה'דברי יואל' מסאטמאר** זצ"ל. כידוע צדיק מופלא זה נשא בעוז ובגבורה את רוח המלחמה כנגד הציונות ומוסדותיה, וניהל מאבק איתן לא להיות שותף בה וליהנות מתקציביה.

רבי חיים היה עולה מידי פעם לבית מדרשו, לחזות בשגב עבודתו בקודש, ופעם כאשר בא ביום הפורים, היה הרבי מסאטמאר שתוי ומבושם כהוגן, וכשנכנס יין יצא סוד, פנימיותו התגלתה. למרות שכל השנה לבשר רוח קנאות ודיבר בחריפות, כנגד כל מי שלדעתו סטה מדרך רבותיו, בסתר ליבו ראה רק טוב על עם ישראל, והרבה להמליץ טוב על כולם. לא קטרג על שום עדה וחוג, אלא אדרבה בירך את כל הבאים בצל קורתו בחום, בטוב לב וסבר פנים יפות.

"ראו בבירור", הפטיר רבי חיים בהתפעלות, "כי המלחמות שניהל לא נבעו אצלו חלילה ממידות רעות, רגזנות או כעס וכדומה, אלא מטהר נפש נשגבה".

אצל הרבי מסאטמאר היתה תופעה מאוד מעניינת. חילוקי הדעות על שיטה ודרך שהיו בינו לבין גדולי ישראל אחרים, לא העיבו כל עיקר על עצם ההערכה וההוקרה שרחשו לו אותם גדולי ישראל אשר עמדו על טיבו, ורבים מהם העלו על נס את היותו איש צדיק אמיתי, ואישיות סגולית ומקיפה. עמוד אש בתפילותיו הלוהטות ועמוד צדקה וחסד.

הגאון רבי **משה שטרנבוך** שליט"א, ראב"ד העדה החרדית בירושלים, ציין כי שמע פעם מפה קודשו של הרבי, כי למרות שהנהיג את דעותיו ושיטתו באמיצות וזקיפות קומה, ולחם בעקביות ועוז ללא חת ומורא כדי להעמיד בבהירות את שיטתו ודרכו, הקפיד מאוד שלא לבזות ולחרף את האחרים, ומעולם לא דיבר ברבים כנגד שום גאון וצדיק שאחז אחרת ממנו.

אשמח לשמוע רעיונות והצעות ייעול - הכל יתקבל בברכה.

ישראל חיים בלומנטל.

לתרומות/הנצחות, או לקבלת העלון באימיל, וכן לתגובות: blu.israel@gmail.com

נתרם מתוך שבח והודאה להשי"ת על כל הניסים והנפלאות שעשה עמנו